

יומא נג

ברייתא:

פרושים	צדוקים	
שנותן בה מעלה עשן	מלמד שיתקן מבחוץ ויכניס	כי בצנן אראה על הכפרת
שלא יתקן מבחוץ ויכניס		ונתן את הקטרת על האש לפני ה'
שנותן בה מעלה עשן הא לא נתן בה מעלה עשן, או שחיסר אחת מכל סמניה - חייב מיתה		וכסה צנן הקטרת את הכפרת

קושי: ותיפוק ליה דקא מעייל ביאה ריקנית!

תירוץ 1: אמר רב ששת: הכא במאי עסקינן - כגון ששגג בביאה, והזיד בהקטרה.
תירוץ 2: רב אשי אמר: אפילו תימא הזיד בזו ובזו, כגון דעייל שתי הקטרות, אחת שלימה ואחת חסירה. אביאה לא מיחייב - דהא עייל ליה שלימה, אהקטרה מיחייב - דקא מקטר קטורת חסירה.

אמר מר: ומניין שנותן בה מעלה עשן - תלמוד לומר **וכסה**.

קושי: קרא לקרא? **כי בצנן אראה על הכפרת** נותן בה מעלה עשן
תירוצים:

קושי	ת"ל	... מניין?	אין לי אלא...	רב יוסף
והא איפכא תניא, דתניא: נתן בה עיקר מעלה עשן, היה מתמר ועולה כמקל עד שמגיע לשמי קורה. כיון שהגיע לשמי קורה - ממשמש ויורד בכותלים עד שנתמלא הבית עשן, שנאמר והבית ימלא עשן	וכסה	עיקר מעלה עשן	עלה מעלה עשן	
		עלה מעלה עשן	עיקר מעלה עשן	אביי
האי מוכן יצאה לאהל מוצץ השכן אתם נפקא!		שילה ובית עולמים	אהל מועד שבמדבר	רב ששת
		בשאר ימות השנה	ביום הכפורים	אנונימי
		וחד - לעכב	חד - למצוה	רב אשי
		וחד - לאזהרה	חד - לעונש	רבא

חיזוק מברייתא לשיטת רבא: תניא, רבי אליעזר אומר: **ולא ימות - עונש, כי בצנן אראה - אזהרה**. יכול יהיו שניהם אמורין קודם מיתת בני אהרן - תלמוד לומר **אחרי מות שני בני אהרן, יכול יהיו שניהם אמורים אחר מיתת שני בני אהרן - תלמוד לומר כי בצנן אראה על הכפרת**. הא כיצד? אזהרה קודם מיתה, ועונש אחר מיתה.

שאלה על הברייתא: מאי תלמודא?

תשובה: אמר רבא: אמר קרא **כי בצנן אראה** - ועדיין לא נראה.

שאלה: ואלא מאי טעמא איענוש?

תשובה: כדתניא, רבי אליעזר אומר: לא מתו בני אהרן אלא על שהורו הלכה בפני משה רבן. מאי דרוש? **ונתנו בני אהרן הכהן אש על המזבח - אף על פי שהאש יורד מן השמים, מצוה להביא מן ההדיוט**.

